

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Lenky Krupičkové a Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **VDistribution s. r. o. v likvidaci**, se sídlem Polská 1211/26, Praha, zastoupená JUDr. Evou Ambrož Benešovou, LL.M., Ph.D., advokátkou se sídlem Dřevná 382/2, Praha, proti žalovanému: **Odvolační finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2021, č. j. 9 Af 2/2018-38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 10. 11. 2017, č. j. 47656/17/5300-21443-702551, žalovaný změnil platební výměr ze dne 2. 6. 2017, č. j. 4925739/17/2002-52521-110499, kterým Finanční úřad pro hlavní město Prahu (dále též „správce daně“) vyměřil žalobkyni za zdaňovací období prosinec 2015 daň z přidané hodnoty ve výši 4 879 608 Kč tak, že doplnil ve výroku ustanovení právního předpisu, podle kterého bylo rozhodováno. V ostatním se žalovaný ztotožnil se závěry správce daně.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), který v záhlaví uvedeným rozsudkem zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[3] Kasační stížností podanou dne 9. 6. 2021 se žalovaný (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku městského soudu.

[4] Nejvyšší správní soud předně zjišťoval, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti, mezi které patří i způsobilost žalobkyně být účastníkem řízení. Tuto způsobilost má podle § 33 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti. Právní osoba, již je žalobkyně, ji má od svého vzniku do svého zániku [§ 118 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále též „občanský zákoník“)]. Pro posouzení, zda má právní osoba zapisovaná do veřejného rejstříku

způsobilost mít práva a povinnosti (právní osobnost), je stěžejní obsah veřejného rejstříku, neboť taková právnická osoba vzniká dnem zápisu do tohoto rejstříku (§ 126 odst. 1 občanského zákoníku) a zaniká dnem výmazu z něj (§ 185 občanského zákoníku). Tímto veřejným rejstříkem je v případě žalobkyně – společnosti s ručením omezeným – obchodní rejstřík [viz § 42 písm. a) zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o veřejných rejstřících“) a § 1 odst. 1 a 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů].

[5] Z obchodního rejstříku Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobkyně byla na základě rozhodnutí městského soudu ze dne 25. 5. 2020, č. j. 85 Cm 949/2020-3, zrušena a byla nařízena její likvidace. Dne 14. 4. 2022 byla žalobkyně z obchodního rejstříku vymazána. Právním důvodem výmazu bylo ukončení likvidace společnosti - výmaz na základě § 82 odst. 1 zákona o veřejných rejstřících.

[6] Dne 14. 4. 2022 tedy žalobkyně zanikla bez právního nástupce, a přestala být způsobilým subjektem jakéhokoli soudního řízení. Stalo se tak po zahájení řízení v nynější věci (žalovaný podal kasační stížnost dne 9. 6. 2021). Jde o podmínku řízení, jejíž nedostatek je neodstranitelný [shodně viz komentář *Soudní řád správní - online komentář*. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 2016, k § 46 odst. 1 písm. a), ve kterém je uvedeno: „*Neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který nelze v řízení pokračovat, nastává např. v případě, kdy návrhovač zemře či zanikne bez nástupce (srov. např. rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2011, sp. zn. 3 Ads 20/2011)*“]. Není důvodu, aby toto pravidlo neplatilo i v případě, kdy zanikl nikoli stěžovatel (jímž je žalovaný), nýbrž jediný další účastník řízení o kasační stížnosti, a sice žalobkyně v původním řízení o žalobě proti rozhodnutí stěžovatele, z něhož vzešel rozsudek městského soudu napadený kasační stížností. Stejným způsobem ostatně Nejvyšší správní soud postupoval též v usneseních ze dne 20. 10. 2021, č. j. 2 Afs 257/2019-33, ze dne 9. 1. 2019, č. j. 9 Afs 229/2018-23, ze dne 30. 8. 2011, č. j. 8 As 45/2011-80, či ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007-105).

[7] Soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2022

David Hipšr
předseda senátu